

[Undervisnings- og forskningsministeren]

vej fra i 1980 at bruge under 1 pct. af bruttonationalproduktet til forskning til nu at bruge over 1½ pct.; jeg er sikker på, at vi når de 2 pct. inden årtusindskiftet.

Jeg kan også bekræfte fru Elisabeth Arnolds oplysning om, at uddannelse som hovedregel øger beskæftigelsesmulighederne. Men den rapport, som fru Elisabeth Arnold vistnok tænkte på, og som kom for et par uger siden, undtog omhyggeligt de akademiske uddannelser fra den regel, fordi der faktisk er adskillige akademiske uddannelser, der tilsyneladende næsten forøger arbejdsløsheden, uden at man dog kan påvise nogen nødvendig sammenhæng.

Jeg synes, vi har haft en god debat, i betragtning af at tidspunktet for debatten var usædvanlig dårligt, og i betragtning af at dagsordenen efter min mening er både utidig og overflødig. Vi har ikke talt os fra hinanden. Jeg står ved hvert ord, jeg sagde i min indledning. Jeg mener, det er regeringen, der især står for et kvalitetssynspunkt i denne debat, men det afgørende er jo, at vi ikke har ødelagt noget i dag, og at vi er beredt til at samles om det runde bord med det bløde brød, og at stemningen ikke er ødelagt på forhånd.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nej, hr. undervisningsminister, jeg tænkte ikke på den rapport, der blev offentliggjort for et par uger siden. Jeg tænkte på et debatmøde for adskillige år siden, hvor jeg hørte ministeren udtale sig helt generelt og principielt om uddannelse som baggrund for øgede beskæftigelsesmuligheder, og jeg var fuldstændig enig med ministeren.

Den rapport, der kom fra et par uger siden, beskrev jo typisk, at videregående uddannelser er meget andet end langvarige bestemte typer af uddannelser. Der findes masser af mellemuddannelser, af kortvarige videregående uddannelser, og alle har det gode, at de øger de uddannedes beskæftigelsesmuligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden (nr. D 36) af Rahbæk Møller (SF), Helle Degn (S) og Elisabeth Arnold (RV)

(se foran)

vedtoges med 62 stemmer (S, SF og RV) mod 4 (FP); 43 (KF, V, CD og KRF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger i 1992.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 18/3 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Det aktstykke, som jeg har sendt til Finansudvalget om yderligere bevilling til Dansk Flygtningehjælp, er en konsekvens af særloven om opholdstilladelse til palæstinensere fra Libanon.

Særloven er vedtaget af et flertal uden om regeringen. Regeringen gik meget stærkt imod lovforslaget, da det blev behandlet her i salen.

Vedtagelsen af særloven er efter vores opfattelse udtryk for en farlig glidebane. Efter vedtagelsen af særloven er det ikke til at vide, hvad der i fremtiden er lov og ret i sådanne sager. Vi må huske på, at sagerne i mange tilfælde har været overvejet særdeles nøje af de kompetente myndigheder ad flere omgange. Det har så i en række tilfælde ført til den afgørelse, at de betingelser for at få opholdstilladelse her i landet, som er opstillet i udlændingeloven, ikke har været opfyldt. Derfor mener regeringen, det er forkert, at Folketinget, uden at andre omstændigheder foreligger end dem, der allerede har været gjort gældende for de kompetente myndigheder, alligevel meddeler opholdstilladelse. Dette er et særdeles vidtgående indgreb i det system, som et flertal i Folketinget selv har opbygget i den nugældende udlændingelov.

I regeringen har vi i årevis arbejdet for en folkelig debat om udlændingepolitikken. Vi ønsker en stramning af udlændingeloven. Der-

[Socialministeren]

for har vi også forsøgt både i befolkningen og i Folketinget at vinde gehør for vores synspunkter om en strammere sagsbehandling, strammere familiesammenføringsregler og bedre integration. Men nu har et flertal uden om regeringen altså gennemført en særlov, som vi har stemt imod.

Jeg har som minister pligt til at sørge for, at der er bevillingsmæssig dækning for det, der vedtages i Folketinget. Hertil kommer naturligvis, at jeg som minister har ansvar for at give Folketinget mulighed for at bringe det bevillingsmæssige i orden. Jeg tror ikke, at Folketinget ville være tjent med, at jeg som minister valgte at ignorere de bevillingsmæssige konsekvenser af Folketingets lovgivning, selv om regeringen som sagt er imod denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Som det vil være socialministeren bekendt, er det jo nærmest en årligt tilbagevendende tradition, at når finanslovsforslaget bliver fremsat, underbudgetterer man både i Socialministeriet og i Justitsministeriet med hensyn til det antal flygtninge, man forventer der kommer. Alene de sidste 4 år vidner om, at det antal, man indfører på finansloven, er langt lavere end det faktiske antal.

I løbet af året kommer der så en aktstykkeansøgning henholdsvis fra Justitsministeriet, subsidiært fra Socialministeriet, hvor man søger om at få flyttet penge fra finansministerens flygtningerreserve over til det pågældende ministerium.

Mit spørgsmål til socialministeren – for det synes jeg, vi har brug for at få svar på allerede i starten af denne debat – er følgende: Når ministeren nu er nødt til at trække disse millioner fra finansministerens reserve, hvad får det så af konsekvenser, når socialministeren senere på året er nødt til at bede om også at trække på finansministerens reserve? Betyder det så, at vi allerede nu kan se, at reserven vil blive opbrugt i år, eller kan man som følge af denne særlovgivning og denne aktstykkeansøgning forvente, at der kommer færre flygtninge senere på året?

Med ministerens bemærkninger om, hvilke resultater der bliver, kan vi måske endda oven i købet frygte, at der vil strømme folk her til landet som følge af denne såkaldte palæstinen-

særlov. Så vil ministeren svare på, om der senere på året kommer en ekstra ansøgning, og om den ansøgning oven i denne her vil betyde, at finansministerens samlede flygtningerreserve simpelt hen bliver overskredet?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg hørte, at socialministeren sagde, at regeringen havde forsøgt at vinde gehør for en stramning af udlændingeloven bl.a. i forhold til familiesammenføringsreglerne.

Jeg vil godt bede om den nøjagtige dato for, hvornår regeringen er kommet med et forslag, som er sat til forhandling, om hvornår der skal være en stramning af familiesammenføringsreglerne og de øvrige ændringer på udlændingeområdet, som regeringen har talt så meget om. Det har jeg i hvert fald ikke bemærket noget til, og Fremskridtspartiet følger faktisk ret godt med i den slags sager.

Jeg vil godt høre fra socialministeren, hvornår man har lagt den slags ting frem.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt spørge socialministeren, når hun nu vælger netop palæstinenloven som grundelse for, at hun mangler penge til flygtningeintegrationen: Er det undersøgt, hvor mange af dem, der var omfattet af palæstinenloven, der under alle omstændigheder ville have fået opholdstilladelse enten som anerkendte flygtninge eller ved humanitær opholdstilladelse?

Pernille Forchhammer (S):

Jeg kan se af bemærkningerne til dette beslutningsforslag, at det ikke vil komme bag på forslagsstillerne, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget.

Jeg forstår faktisk ikke – og det gør vi ikke i Socialdemokratiet – baggrunden for, at man har fremsat dette beslutningsforslag nu. Det er kun knap en måned siden, at L 211 blev vedtaget her i Folketinget, og det er i dag ikke udlændingeloven eller L 211, der er til debat. Den debat er afsluttet, og lovforslaget er vedtaget her i Folketinget.

Aktstykket, som indgår i Fremskridtspartiets beslutningsforslag, gennemgår en ganske al-

[Pernille Forchhammer]

mindelig politisk behandling i Finansudvalget, og dér har Socialdemokratiet også behov for at få gravet i det økonomiske beregningsgrundlag, som ligger til grund for aktstykket.

Vi betragter det som et rent paradeforslag, som vi i Folketinget godt kunne have været foruden, ligesom vi også kunne undvære de stærkt fordomsfyldte bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Som det vil være fru Pernille Forchhammer bekendt, har ethvert medlem af Folketingets Finansudvalg en forretningsordenssikret ret til at forlange en sag behandlet i Folketinget.

Vi har allerede fra min tilstedekomst her i salen i 1987 bebudet, at hver evig eneste gang, der kommer ansøgninger på flygtningeområdet, bliver de bragt ned i salen, så hvert enkelt medlem får lov til at trykke på grøn eller rød eller gul knap, når bevillingen skal gives. Det skal ikke være noget, der foregår bag lukkede døre i Folketingets Finansudvalg, for vi er ofte vidne til, hvordan folketingsmedlemmer ude omkring i forsamlingshusene jo har så flotte og så fine formuleringer omkring deres udlændingepolitik, og derfor er vi nødt til via afstemninger her i salen at holde folk fast på, hvad de rent faktisk foretager sig. Så det er baggrunden for forslaget.

Lad mig så stille to spørgsmål til fru Pernille Forchhammer: Er Socialdemokratiet for det første enig i indholdet af aktstykket? Hvis ikke det er tilfældet, så skal jeg gøre fru Pernille Forchhammer opmærksom på, at man ikke kan stille ændringsforslag til et aktstykke. Alt så kan Socialdemokratiet forlange – ved at stemme for Fremskridtspartiets beslutningsforslag – at ministeren kommer med et nyt aktstykke.

For det andet vil jeg gerne bede fru Pernille Forchhammer præcisere, hvor i bemærkningerne der er det, fru Pernille Forchhammer kaldte tendentiøse bemærkninger og fordomsfyldte bemærkninger? Det vil jeg gerne have præciseret. Det kan man ikke bare komme med som en påstand ud i den blå luft.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg er glad for, at hr. Kim Behnke bekræftede det paradeagtige i dette forslag ved sin korte bemærkning til mig.

Hvad angår aktstykkets behandling i Finansudvalget, er det vores indstilling, at det skal gennemgå en almindelig politisk behandling i Finansudvalget, hvor vi selvfølgelig vil undersøge, om vi er enige i beregningsgrundlaget eller ej, og tage vores stilling til aktstykket på den baggrund – i Finansudvalget, og ikke her i folketingsalen.

De fordomsfyldte bemærkninger er, når man i bemærkningernes sp. 1 skriver »såkaldte flygtninge«. Det mener jeg er fordomsfyldt. Jeg mener, det er fordomsfyldt, når man skriver: »Disse palæstinensere vil rejse på ferieophold i Libanon, Syrien eller andet muslimsk land og der finde kæreste og kone.«

Hvor ved forslagsstillerne fra, at disse palæstinensere vil rejse til Libanon, Syrien og dér finde kæreste og kone? Det mener jeg er stærkt fordomsfyldt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I Folketingets Finansudvalg findes der to muligheder: at man stemmer enten for eller imod et aktstykke. Man kan ikke rette så meget som et komma i et aktstykke. Hvis Socialdemokratiet er utilfreds med indholdet af aktstykket, har Socialdemokratiet én eneste mulighed, og det er at stemme for vores beslutningsforslag, der jo udelukkende går ud på at få ministeren til at trække sit aktstykke.

Med hensyn til det, der står i bemærkningerne om, at det er »såkaldte flygtninge«, kan jeg sige, at når vi kalder dem »såkaldte flygtninge«, så er det, fordi det var et show, det flot iscenesatte show, der fandt sted ude i Blaagaards kirke, hvor folk, der overhovedet ikke engang var statsløse palæstinensere, alle mulige mennesker fra hele landet, havde vagtordninger, hvor de i et par timer eller tre om dagen stillede sig derud, og når der dukkede en mand op med et tv-kamera, så lagde man sig hen og så dårlig ud. Det flot iscenesatte show var i den grad tendentiøst, at vi tillader os at kalde det »såkaldte flygtninge«, for det var overhovedet ikke flygtninge.

Og det er de samme mennesker, der for åben tv-skærm erkender, at de da selvfølgelig tager på ferie i Syrien og finder sig en kone dernede,

[Kim Behnke]

for de vil gerne have en kone, som de kan tage med til Danmark. Det er ikke Fremskridtspartiet, der kommer med de påstande; det er vel-dokumenterede kendsgerninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Kun den bemærkning, at ordene »såkaldte flygtninge« i forslaget ikke går på palæstinenserne, men på de andre flygtninge, som et flertal i Folketinget har ønsket vi skal modtage, hvis jeg skal citere bemærkningerne korrekt.

Pia Christmas-Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi fra første færd været stærke modstandere af den helt urimelige særlovgivning om de statsløse palæstinensere. Det er velkendt. Vi har hele tiden ment, at det er en utrolig farlig sliske, et folketingsflertal har bevæget sig ind på. Det mener vi fortsat helt og aldeles usvækket.

Ikke mindst den vilkårlighed og forskelsbehandling, som særloven er udtryk for, er stærkt bekymrende. Det samme er den sammenblanding af administrative og lovgivningsmæssige opgaver, som følger i kølvandet.

Efter konservativ opfattelse er det også komplet uholdbart, når et generelt problem, i dette tilfælde sagsbehandlingstiderne for asylsøgere, udelukkende bliver løst for én bestemt gruppe mennesker, hvis primære fordel har været pressens opmærksomhed.

Lige så lidt perspektiv der er i at lave særlovgivning for en bestemt gruppe mennesker, lige så stort er perspektivet, når Folketinget går til problemets kerne, nemlig udlændingeloven med bl.a. de mange klagemuligheder, som giver opsættende virkning.

Vi ser derfor i den konservative gruppe frem til justitsministerens oplæg til en stramning og forbedring af udlændingeloven, som fremsættes om kort tid. Lad os håbe, at vi i den forbindelse kan få en tiltrængt udlændingedebat, som vel at mærke kan føre nogle mærkbare og konstruktive resultater med sig. Det forventer befolkningen af os.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Pia Christmas-Møller understregede, at Det Konservative Folkeparti »hele tiden har

ment . . . «. Jamen så vis dog lidt mod og stem for dette beslutningsforslag. Et flertal i Folketinget har besluttet, at disse 470 statsløse palæstinensere skal have opholdstilladelse her i Danmark. Der indgik ikke i dette lovforslags vedtagelse og præmisserne, at vi også automatisk skulle åbne alle pengekaserner for dem. Så lad de pågældende få lov til at blive her, lad dem sidde ude på en mark og blomstre, og vis lidt politisk mod I fra Det Konservative Folkeparti, og sig: Hertil og ikke længere!

Men det gør man jo ikke. Man deltager gerne i at sørge for at fodre på dem, når de er kommet her til landet, sørge for, at de kan få fri adgang til alle de sociale kasser osv. Det er jo det, aktstykket går ud på. Man kapitulerer fra konservativ side og siger: Nå ja, men når et flertal har gjort det, så kapitulerer vi.

Nu ville ministeren ikke svare på, om der senere på året kommer ekstra ansøgninger, som gør, at finansministerens reserver bliver overskredet. Det kan være, fru Pia Christmas-Møller kan svare på det.

Og så spørgsmålet om det konkrete forslag fra justitsministeren. Det er jo ikke længere siden end forrige onsdag, justitsministeren sagde det i Folketinget, men vi har altså den 24. marts i dag. Hvornår kommer det forslag? Ministeren har lovet, at det kommer inden udgangen af marts måned. Er det stadig væk tilfældet, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg forstår faktisk ikke helt hr. Kim Behnkes udfald her for et øjeblik siden. Jeg er ikke spåkone, og det er i al almindelighed svært at spå og specielt om fremtiden. Det er umuligt for mig at vide, hvad der vil ske på et senere tidspunkt af året, så det må hr. Kim Behnke altså vente lidt med at få svar på.

Vi har i Det Konservative Folkeparti ikke noget som helst politisk ansvar for den særlovgivning, som er gennemført af et flertal. Det er vores holdning, og så må hr. Kim Behnke rette sig efter det og ikke prøve at foregøgle befolkningen, at det nærmest er Det Konservative Folkeparti, der står med hele den udelte og noget tvivlsomme ære for dette projekt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jo, regeringspartierne har et meget, meget stort politisk ansvar for, at den lov er vedtaget. Som det må være fru Pia Christmas-Møller bekendt, sendte Fremskridtspartiet breve til Folketingets partier og bad om en tilbagemelding, så vi kunne få en folkeafstemning om lige netop det lovforslag. Det ville regeringspartierne ikke være med til, og jeg er fuldstændig sikker på, at var det blevet lagt ud til en folkeafstemning, så var det forslag aldrig nogen sinde blevet vedtaget.

Derfor har fru Pia Christmas-Møller og Det Konservative Folkeparti og regeringspartiet Venstre et meget, meget stort ansvar for, at dette forslag er blevet vedtaget. Selv om man gør, hvad man kan fra regeringens side for at frasige sig enhver form for ansvar, må regeringspartierne bære et meget, meget tungt ansvar på deres skuldre for, at forslaget gik så hurtigt igennem Folketinget, som tilfældet var.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Evnen til at spå om fremtiden tillægger jeg ikke fru Pia Christmas-Møller, men det er en god menneskelig egenskab at kunne lære af erfaringerne og af historien.

Kendsgerningen er – fru Pia Christmas-Møller må gerne benægte det, hvis ikke det er tilfældet – at det mindst de sidste 4 år har været sådan, at man, når man fremsætter og får vedtaget finansloven, af baglandstaktiske grunde indbudgetterer et lavere antal flygtninge end det, man godt ved der ankommer. Resultatet er, at man midt i året kommer med en ekstra ansøgning: Ja, der kom lige 1.000 mere, end vi havde regnet med. Man vidste det godt, for det var også tilfældet året før.

Nu spørger jeg: Når vi nu giver denne ekstra bevilling på 38 mio. kr. til disse 470 personer, betyder det så, at vi senere på året mangler disse 38 mio. kr., når der skal fyldes op af hensyn til den kvote flygtninge, der helt automatisk kommer her til landet? Oven i købet kan vi risikere, der kommer endnu flere, for det er jo rygtedes rundt omkring i verden, at bare man kommer til Danmark, så er der nogle politikere, der nok skal være behjælpelige med at give én opholdstilladelse. Derfor er det ikke et spørgsmål om at spå om fremtiden, det er et spørgsmål om på baggrund af erfaringerne for

de seneste år at kunne give bare et kvalificeret gæt på, hvordan det går.

Fru Pia Christmas-Møller har endnu ikke svaret på, hvornår justitsministeren kommer med sit udspil. Jeg forventer, vi får et svar.

Eva Kjer Hansen (V):

I dette beslutningsforslag, som er fremsat af Fremskridtspartiet, opfordres socialministeren til at trække aktstykke nr. 133, som er fremsendt til Finansudvalget. I aktstykket søger socialministeren om en ekstra bevilling til at dække de ekstraudgifter i 1992, som er konsekvensen af vedtagelsen af lovforslag nr. L 211, den radikale særlovgivning, der giver opholdstilladelse til ca. 470 palæstinensere. Alene i 1992 beregnes merudgifterne til godt 38 mio. kr.

Det var de tre partier, Socialdemokratiet, SF og De Radikale, der vedtog denne særlovgivning. I Venstre stemte vi sammen med de øvrige partier imod lovforslaget, og ingen skal være i tvivl om, at vi i Venstre fortsat er imod, at denne særlige gruppe har fået særbehandling. Vi bevæger os jo ud på en enorm glidebane med vedtagelsen af et sådant lovforslag. Som vores ordfører sagde under førstebehandlingen af L 211: Populismen har sejret, besættelsesaktioner har sejret, magten har besejret retten. De, der forstår at få mediernes bevågenhed, er åbenbart dem, der efter radikal tankegang skal bestemme lovgrundlaget i Danmark.

I Venstre ønsker vi en stramning af udlændingeloven. Vi ønsker bl.a. en kortere sagsbehandlingstid, skærpede krav for familiesammenføring, udvidede krav om at lære dansk og en bedre integration. I løbet af kort tid kommer regeringen med et nyt forslag til udlændingepolitik, og vi ser frem til på det grundlag at få en ordentlig debat om udlændingsproblemer. Men vi ønsker frem for alt, at loven skal gælde for alle. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal særlovgive for en lille gruppe, der ikke opfylder de krav, vi ellers stiller, jf. loven. Skal der være retssikkerhed, må det forudsætte, at loven gælder for alle.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Man fristes til at sige: Og hvad så? Hvad er Venstres konsekvens af den ordførertale? Er det, at Venstre stemmer for vores beslutnings-

[Kim Behnke]

forslag? Det fik vi ikke noget svar på. Men vi fik endnu en gang forsamlingshustalen om, at Venstre ønsker stramninger af udlændingeloven, og så kom fru Eva Kjer Hansen med en masse eksempler på, hvor Venstre gerne ville have stramninger.

Hvor er forslaget? Siden 1989 har justitsministeren lovet, at nu var det lige på trapperne. Nu får vi at vide, at det kommer i løbet af kort tid. Det har justitsministeren sagt siden sommeren 1989; vi har ikke set det forslag endnu. Det kan være, fru Eva Kjer Hansen kan berige Folketinget med den oplysning: Hvornår kommer forslaget? Det er ikke nok at gå herop hver gang og holde forsamlingshustalerne. Det kommer vi ingen vegne med, og antallet af flygtninge strømmer fortsat ind i landet, ikke bare på grund af særloven, men i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan godt lide hr. Kim Behnkes udtryk forsamlingshustaler. Det er nemlig meget vigtigt, at man tager debatten ude omkring i forsamlingshusene og finder ud af, hvad befolkningen synes.

Vi er i Venstre meget opmærksomme på – som jeg nævnte i min ordførertale – at det er tiltrængt med nogle stramninger i forbindelse med udlændingeloven. Det er ikke min opgave at sige, hvornår justitsministeren fremsætter sit lovforslag; det tilkommer alene justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Eva Kjer Hansen brugte formuleringen, at man i Venstre er meget opmærksom på, hvad befolkningen ønsker.

For ganske kort tid siden, nemlig da palæstinensersærloven blev vedtaget, blev der i fru Eva Kjer Hansens boks lagt en mulighed for med en underskrift at begære lovforslaget ud til folkeafstemning. Da kunne fru Eva Kjer Hansen og partiet Venstre have fået tilfredsstillet ønsket om, at befolkningen blev hørt. Men da tidsfristen udløb, var der kun 12 underskrifter at præsentere Folketingets formand for, nemlig fra Fremskridtspartiets 12 folketingsmedlemmer. Der var ingen underskrift fra

fru Eva Kjer Hansen, og derfor er det stadig væk tom forsamlingshustale.

Pernille Frahm (SF):

Tomme forsamlingshustaler – jeg kan ikke lade være med at se dette som et rent parade-forslag fra Fremskridtspartiets side, og det bekræftes også, synes jeg, af nogle af de bemærkninger, der er kommet fra hr. Kim Behnkes side. Alt vedrørende indvandrere og flygtninge skal i salen. Flygtningene strømmer ind i landet. Vi kan kaste blikket ned mod dørene dér, så vælter horderne ind – sådan omtrent må man sidde og føle det.

Vi kan naturligvis ikke støtte dette forslag. Socialministeriet skal selvfølgelig have de midler, der skal bevilges, i det nødvendige omfang. Men vi vil naturligvis meget gerne høre socialministerens svar på fru Ebba Stranges spørgsmål om, hvor mange af de flygtninge, som særloven omfatter, der alligevel ville have fået opholdstilladelse efter de almindelige regler.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre CD's synspunkter, og jeg skal gøre det kort.

CD talte og stemte imod særloven om palæstinenserne, men nu er den vedtaget af et flertal, og herefter må det så være almindelig logik og kutyme, at de nødvendige midler stilles til rådighed. Derfor afviser CD Fremskridtspartiets forslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Fremskridtspartiet har straks grebet denne lejlighed til endnu en gang at fremsætte det forslag, det fremsætter mindst to gange i hver samling, nemlig om stop for yderligere flygtningebestillinger. Som alle de tidligere gange vil Det Radikale Venstre også denne gang stemme imod. Bemærkningerne, som er faldet hidtil, viser også klart, at dette er et spil mellem Fremskridtspartiet og regeringspartierne, og jeg synes, det er helt i orden, at de har denne meningsudveksling; den er også interessant for os andre at følge med i.

Det Radikale Venstre har ikke noget at skjule. Vi støtter nødvendige flygtningebestillinger. Aktstykke nr. 133 slår et meget stort brød op. Vi har sørget for, at der i Finansudvalget stilles spørgsmål med hensyn til, hvordan man når

[Elisabeth Arnold]

frem til det tal, der er nævnt dér, men vi har en fast tro på, at regeringen ikke vil frådse med midlerne. Vi er helt sikre på, regeringen ikke vil bruge flere penge, end det er nødvendigt. Det drejer sig om et beløb på under 8 kr. pr. indbygger her i landet. Det mener vi nok befolkningen kan bære.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror ikke, jeg behøver gentage, at Kristeligt Folkeparti var imod den særlov, som blev vedtaget for ikke så længe siden, men vi kan ikke forstå, hvorfor vi skulle have dette aktstykke ned i folketingssalen. Det synes jeg ikke der er leveret nogen begrundelse for. Vi var imod loven, men når den nu er vedtaget, synes vi også, man må have den behandlet i Finansudvalget. Vi kan ikke støtte det forslag, som Fremskridtspartiet her har fremsat.

Kim Behnke (FP):

Da Folketinget vedtog lovforslag nr. L 211, som det hedder her i huset, palæstinensersærloven, var Fremskridtspartiet heldigvis ikke ene om at stemme imod, og derfor var vi også af den opfattelse, at det ville være den naturligste ting i verden for de partier, der stemte imod palæstinensersærloven, at de fik en lejlighed til her i folketingssalen at markere, at de fortsat er imod loven. Det får man mulighed for ved anden og sidste behandling af dette beslutningsforslag.

Som sagt tidligere er det vores opfattelse, at alle flygtningebestillinger skal gå igennem folketingssalen. Ingen bevillinger skal behandles bag lukkede døre i et Finansudvalg eller andre steder, og derfor må de ordførere, der har beklaget sig over, at forslaget er lagt ned i salen, altså vænne sig til, at hver gang der bliver søgt om penge på udlændingeområdet, ryger det i salen.

Der er en afgrundsdyb forskel mellem de holdninger, der er i befolkningen, og den, der er blandt et flertal her i salen, og denne afgrundsdybe forskel skal visualiseres i form af konkrete afstemninger her i salen og ikke blot i form af en intetsigende pressemeddelelse om, at i dag er aktstykke nummer det ene og det andet vedtaget i Folketingets Finansudvalg. Der skal trykkes på grønne eller røde knapper her i salen; det er det, dette handler om.

På det tidspunkt, hvor aktstykket var til behandling i Folketingets Finansudvalg, udsendte den konservative finanspolitiske ordfører hr. Henning Andersen en flot pressemeddelelse – og jeg mener flot – hvori hr. Henning Andersen gjorde opmærksom på, at de 38 mio. kr. jo ikke var hele sandheden. Nej, de 38 mio. kr. er kun den ekstra udgift, vi som skatteydere får i 1992. Gør man op, hvad det kommer til at koste inden for de næste 6 år, hvor den offentlige sektor skal føde på disse 470 statsløse palæstinensere, havde hr. Henning Andersen ganske rigtigt regnet det ud til, at det blev over ½ mia. kr.

Dette være også et svar til fru Elisabeth Arnold, der sagde, at det jo kun er 8 kr. pr. indbygger. Nej, det er det ikke, for det kommer til at koste over ½ mia. kr. inden for de næste 6 år, at disse 470 mennesker nu skal have bistandshjælp og arbejdsløshedsunderstøttelse, og hvad man ellers diskurser om med. Og det er heller ikke hele sandheden, for samtlige har mulighed for at få familiesammenføringer, og hvad der ellers er af andre absurditeter i vores danske udlændingelov. Det betyder altså, at vi igen har denne pyramideeffekt, hvor nogle ganske få i løbet af nogle få år bliver til temmelig mange, som alle sammen igen har et fuldstændig uforskammet retskrav på at suge en ekstra gang i den danske statskasse.

Det, man kan undre sig over, når forslaget kommer til behandling her, er, at både Venstres ordfører og De Konservatives ordfører går herop og holder en tale om, at de også gerne vil ændre på udlændingeloven osv. Jamen så vis dog, at der er handling bag ordene! Støt dette forslag, præcis på samme måde som der jo dog trods alt var en lille smule handling bag ordene, da der skulle stemmes om palæstinensersærloven. Vis dog, at der er handling bag ordene, og lad det så være det politiske flertal, som der jo desværre er her i salen, der har det samlede ansvar også for selve bevillingen af midler her i 1992.

Jeg håber, at socialministeren tager ordet om lidt og giver svar på mange af de spørgsmål, der er blevet stillet.

Det sjove eller interessante er faktisk, at de partier, der vedtog palæstinensersærloven – nemlig Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF – i bund og grund er uenige med aktstykket. Så det, vi meget vel kan blive vid-

[Kim Behnke]

ner til, er, at i løbet af en uges tid vil dette beslutningsforslag komme til anden behandling her i salen. Et flertal bestående af alle partier minus Fremskridtspartiet vil givetvis trykke på den røde knap. Forslaget bliver altså ikke vedtaget, socialministeren bliver ikke bedt om at trække aktstykket. Og så går aktstykket til fortsat forhandling i Folketingets Finansudvalg.

Om ikke andet så i hvert fald af historiske grunde vil jeg gerne have bogført, at dér har jeg på fornemmelsen, at socialministeren bliver bedt om at trække aktstykket og komme med et nyt, som er i overensstemmelse med, hvad flertalspartierne har af holdninger på dette område. Og hvis det er tilfældet, har vi altså politisk hykleri af den værste klasse, fordi der havde man muligheden for ved at vedtage dette beslutningsforslag med det samme at få ekspederet aktstykket tilbage til socialministeren med besked om, at dette er noget makværk, og det ønsker vi ikke at fortsætte behandlingen af.

Efter vedtagelsen af lovforslag nr. L 211, altså palæstinensersærloven, er situationen jo den, at dokumentationen for, at det var helt forkert og totalt afsporet at vedtage den lov, i den grad har været i overflod. Argument på argument har været til stede, og derfor er det os endnu en gang komplet uforståeligt, at især partierne Venstre og De Konservative ikke benytter sig af chancen til at komme med en politisk markering, som viser, at man godt tør sætte handling bag de mange flotte forkromede ord, der jo som regel bliver sagt på dette område.

Der var flere partier, f.eks. CD og Kristeligt Folkeparti, der sagde: Nå ja, nu har et flertal vedtaget loven, og så må vi også bevilge nogle penge. Det er jo bl.a. den slags holdninger, der har ført til, at vi har det absurd høje skattetryk her i landet, for når et flertal har bevilget noget eller vedtaget noget, må man også bare hænge penge i halen på vedtagelserne. Men der er faktisk en mulighed for, at vi siger nej, at vi ikke vil acceptere denne bevilling, for, som jeg sagde tidligere under en kort bemærkning, lovforslag nr. L 211 giver ingen løfter om, at de pågældende mennesker skal opholde sig i Danmark på 1. klasse de næste mange år.

Det må være op til partierne bag palæstinensersærloven gennem særskilte lovforslag her i Tinget at skaffe den fornødne bevillingsdæk-

ning, for, som det vil være enhver bekendt, kan man ikke udbetale penge, uden at det sker ved særskilt lov.) Den mulighed findes, og man kunne fra Venstre og De Konservative, Kristeligt Folkeparti og CD og andre, der stemte imod i sin tid, rent faktisk udsende det signal, at man ikke vil være med til dette her, man vil overhovedet ikke røre ved dette projekt hverken med ildtang eller med afstemningsresultater her i salen. Men det bliver desværre ikke tilfældet. Nu er min spådom om, hvad der kommer til at foregå, bogført, og så kan vi jo referere til den med spaltenummer og det hele, når spådommen viser sig at gå i opfyldelse.

Vi synes, det er sløvt, særligt fra regeringspartierne, og vi efterlyser stadig væk, at dette i mange, mange år lovede nye udspil på udlændingeområdet ser dagens lys. Det trænger vi rent faktisk til efterhånden, hvis ikke troværdigheden skal sættes totalt over styr hos Venstre og De Konservative.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Nu har vi været runden igennem vedrørende dette beslutningsforslag, og der blev rejst forskellige spørgsmål. Bl.a. spurgte hr. Kim Behnke, om de ca. 3.500 flytninge, der nu regnes med, er det, vi kan forvente. Det er det tal, der er realistisk på nuværende tidspunkt, og andet kan der ikke svares på det; der er ingen, der kan spå om fremtiden på dette område.

Fru Pernille Forchhammer sagde, at man nok lidt vil sætte spørgsmålstegn ved, om det er de rigtige økonomiske beregninger, der har ligget til grund for aktstykket. Det mener jeg det er, men Finansudvalget har stillet os et spørgsmål om dette, og det er vi ved at besvare.

Fra SF's side – det var dels fru Ebba Strange og dels fru Pernille Frahm – var der et spørgsmål om, hvorvidt vi kunne sige noget om, hvor mange af de palæstinensiske flytninge der alligevel ville have fået opholdstilladelse. Det spørgsmål har jeg ingen mulighed for at kunne besvare. Regeringen var fra starten imod denne særlovgivning, det har vi aldrig lagt skjult på, men nu er loven engang vedtaget, og så er jeg forpligtet til at få det bevillingsmæssige, som er konsekvensen af loven, i orden. Derfor dette aktstykke.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

[Pia Kjærsgaard]

Jeg ved ikke, om socialministeren glemte at svare mig eller bare lod være, men så vil jeg gerne stille spørgsmålet igen.

Socialministeren sagde i sin første tale, at regeringen havde efterlyst et flertal, der kunne gå ind for stramminger på udlændingeområdet, og jeg vil gerne have at vide: Hvornår har regeringen konkret gjort det i Folketingssalen? Aldrig, mig bekendt. Der er blevet rykket så mange gange – også i dag – for det udspil, der gerne skulle komme fra regeringen om en stramning af udlændingelovgivningen.

Men det, der godt kan bedrøve én, når man oplever denne forhandling, er den let fornærmede mine fra Venstre og De Konservative over, at Fremskridtspartiet har tilladt sig at bringe dette forslag ned i salen. Man er pot og pande med Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre i denne sag. Man tager denne mine på, der siger: Jeg lader mig heldigvis ikke provokere af, hvad der bliver sagt oppe fra talerstolen. Man går ikke op og argumenterer på samme måde, som man gør i aviserne, når det drejer sig om dette særforslag. I Folketingssalen er det tilsyneladende kun Fremskridtspartiet, der er galt på den set med Venstre og De Konservatives øjne. Jamen man har ikke engang, må jeg så sige til fru Eva Kjer Hansen og fru Pia Christmas-Møller, sagt, hvad man mener om Fremskridtspartiets forslag, der er kommet ned i salen. Man kommer med nogle store ord om udlændingeområdet, men man udtaler sig ikke om det konkrete forslag.

Må jeg have lov at antage, at der er indgået en studehandel mellem regeringspartierne, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti på dette område?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Socialministeren oplyste, hvad vi alle sammen godt er klar over i forvejen, om de forventninger, der i øjeblikket er til antallet af modtagne flygtninge her i Danmark. Men socialministeren må dog også være vidende om, som nævnt tidligere, at bare de sidste fire år er kendsgerningen, at de forventninger, man har haft i starten af året, ikke har holdt stik. Det er derfor, man har en flygtningereserve på finansministerens konto, så man i løbet af året ved hjælp af et aktstykke kan flytte penge fra finansministerens konto til socialministerens

konto. Sådan har det været de sidste fire år, og det er da utrolig naivt at tro, at det ikke også bliver tilfældet i år, særlig nu, hvor det rygtes i hele verden, at det er bare med at komme til Danmark, for hvis ikke man får opholdstilladelse, så sætter man sig ind i en kirke og surmuler i et par dage, så skal der nok være et flertal i Folketinget, der beredvilligt vil give én opholdstilladelse. Når det rygtes ude omkring i verden, er det ikke tusinder eller titusinder, så er det måske endnu flere, der vil søge mod Danmark, for det er jo et rent slaraffenland, hvor villige politikere lader sig manipulere med, alt efter hvad dagspressen beretter, at der sker rundt omkring.

Socialministeren har endnu ikke svaret på spørgsmålet: Holder finanslovens rammer på flygtningeområdet, når man nu er nødt til at bruge denne særbevilling?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget (19/3 92):

Udtræder: Ove Fich (S)

Nyt medl.: Bakholt (S)

Forsvarsudvalget (19/3 92):

Udtræder: Niels Højland (FP)

Ny stedf.: Kjøpke Christensen (FP)

Landbrugs- og Fiskeriudvalget (19/3 92):

[Anden næstformand]

Udtræder: Tove Lindbo Larsen (S)
Ny stedf.: Henning Gjellerod (S)

Trafikudvalget (19/3 92):

Udtræder: Ole Donner (FP)
Nyt medl.: Niels Højland (FP)

Markedsudvalget (19/3 92):

Udtræder: Helge Sander (V)
Nyt medl.: Bodil Thrane (V)

Forsvarsudvalget (20/3 92):

Udtræder: Niels Højland (FP)
Ny stedf.: Kørpke Christensen (FP)

Retsudvalget (20/3 92):

Udtræder: Niels Anker Kofod (V)
Ny stedf.: Bente Grønfeldt (V)

Sundhedsudvalget (20/3 92):

Udtræder: Erik Larsen (V)
Ny stedf.: Bente Grønfeldt (V)

Uddannelsesudvalget (20/3 92):

Udtræder: Bodil Thrane (V)
Ny stedf.: Bente Grønfeldt (V)

Trafikudvalget (23/3 92):

Udtræder: Niels Højland (FP)
Nyt medl.: Ole Donner (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
onsdag den 25. marts 1992, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til
den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.48
